

[Oluf Pedersen.]

Støtte dækkende de stærkt stigende Omkostninger ikke blot til Byggeri, men ogsaa til Etableringen. Det gælder om Udstykningsen, at en Indsats paa dette Omraade giver ikke alene godt Arbejde straks, men giver paa langt Sigt en sund Beskæftigelse, og de Smaaabønder, der kommer her, bliver stabile Borgere. Her synes jeg, man burde have været mere offervillig.

Derimod har jeg mine Tvivl med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. For det første synes det mig at være meget dyrt i Forhold til de øjeblikkelige Beskæftigelsesmuligheder. Kostbart er det jo. 19 Mill. Kr. er mange Penge, og flere skal der til, inden Arbejdet er fuldført. Jeg synes ikke, at man under de nuværende Forhold har Raad til at være ødsel. I hvert Fald maa det siges, at der ikke, hverken i Bemærkningerne eller i Ministerens Forelæggelsestale, har været den saglige Begrundelse og de Oplysninger, som kan gøre, at man giver Tilslutning til et saa kostbart Projekt. Der er ingen Oplysninger om Trafikkens Stigning, og Begrundelsen er maaske den, at Trafikken i Frederikshavns Havn er nedadgaaende, idet der jo er sket en Flytning af Norges- trafikken. Jeg synes ogsaa, det er flot at bygge en Havn saa stor, at der er Plads nok i mere end en overskuelig Fremtid, og man kan heller ikke se bort fra, at de nuværende Havne i Frederikshavn og Skagen giver betydelige Underskud, der antagelig vil blive meget større, naar dette Projekt bliver gennemført. Jeg saa som sagt hellere, at man anvendte disse Millioner til Udstykningsen. Jeg tror, det var en bedre Beskæftigelsesforanstaltning, og jeg vil i hvert Fald anbefale, at man underkaster Forslaget en grundig Overvejelse i et Udvalg og fremskaffer de fornødne Oplysninger, som endnu ikke er givet, enten det saa vil føre til, at Lovforslaget ændres eller eventuelt opgives, hvilket sidste maaske ikke vilde være det uheldigste.

Krag: Jeg har ikke bedt om Ordet for at komme ind paa en mere omfattende og dyberegaaende Undersøgelse af Betimeligheden af de her foreliggende Forslag, men som Beskæftigelsesforslag synes de mig snægtelig at være en lille Smule besynderlige. Er nu virkelig Trangen til den Havneudvidelse, her er Tale om, saa stor som angivet? I Frederikshavn er baade Fiskeritrafikken og den almindelige kommercielle Trafik i allerhøjeste Grad aftaget, og hvordan den vil udvikle sig i Fremtiden, er ikke nemt at sige. Skagen Havn — det ved jeg godt,

og det er ogsaa sagt her — har været overordentlig stærkt belastet, men det har ikke blot været med danske Fiskerbaade, det har i fremtrædende Grad været med svenske, og de optræder nu i Skagen i meget ringe Tal. Dermed mener jeg ikke, at man ikke skal indrette Skagen Havn saaledes, at der ogsaa kan blive Plads til Svenskerne, men jeg synes dog, der er Grund til at se Tiden an, indtil man har noget mere Overblik over de fremtidige Muligheder, end Tilfældet er nu.

Derfor synes jeg ogsaa, det er ganske besynderligt at fremsætte et Forslag, hvorefter de $\frac{2}{3}$ af de 20 Mill. Kr., her er Tale om, skal gaa til Materialer; det er lidt besynderligt paa et Tidspunkt, da Materialeprisen ligger saa højt, at vi skal tilbage til forrige Krigsperiode for at komme op paa en tilsvarende Pris paa det Raastof, der her i Hovedsagen finder Anvendelse. Naar ikke mere end $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der bevilges, gaar til Arbejds løn, finder jeg, at dette Forslag som Beskæftigelsesforslag staar langt tilbage for de Forslag, vi tidligere har behandlet, om Landvinding, Afvanding, Inddigning, Grundforbedringer o. s. v. Og endelig vil jeg gerne sige, at noget som helst Haab om Rentabilitet i en blot rimelig Fremtid af disse kolossale Havneudvidelser tror jeg ikke paa efter det Kendskab, jeg har, og de Oplysninger, jeg har indhentet.

Dernæst vil jeg gerne sige, at naar nu Fiskerne ned langs den ugæstmilde Vestkyst ser den Offervilje, der her finder Udtryk over for disse to Havne, og har for Øje de Forhold, hvorunder de selv driver deres Virksomhed, tror jeg, de vil føle sig i høj Grad som Stifbørn og føle sig i høj Grad brøstholdne, thi det er mere end eet Sted langs Vestkysten, at Fiskeriet drives under Forhold, som det er paatrængende nødvendigt at forbedre, og forbedre hurtigt. Og her drejer det sig ikke blot om Pladsforhold, men i høj Grad om Værdier i Form af Skibe og Varer og ogsaa om Menneskeliv, naar det gælder Besejlingen af de Pladser, hvorfra Fiskeriet drives. Her vil jeg pege paa Thorsminde og Hvide Sande.

I Thorsminde er Forholdene saadan, at der en stor Del af Aaret er ligefrem lukket, saaledes at de Baade, der ligger inde, ikke kan komme ud, og er de endelig kommet ud, maa de gaa til Hvide Sande, hvis der da kan blive Plads til dem dér. De Ønsker, man har haft i Thorsminde med Hensyn til Moleforlængelse og derigennem altsaa Midler til at standse Sandvandringen, har ikke kunnet imødekommes.

Og hvad Hvide Sande angaar, vil jeg